

Aan het College van
Burgemeester en Wethouders en de
Leden van de Gemeenteraad van de
Gemeente Kaag en Braassem

Roelofarendsveen 15 september 2018

Onderwerp: huisvesting arbeidsmigranten

Geacht College en Leden van de Gemeenteraad,

Ik ben en was afgelopen maandag 10 september jl. ook namens mijn ouders aanwezig bij het beeldvormend overleg huisvesting arbeidsmigranten. Mijn ouders zijn de heer en mevrouw respectievelijk 89 en 87 jaar oud en wonende aan de Floraweg in Roelofarendsveen. Zij wonen aan de buitengrens van het glastuinbouwgebied.

Vanaf januari 2017 leven mijn ouders al onder grote spanning en onrust omdat Wesselman Flowers een grootschalige huisvesting wilt realiseren op het braakliggende glastuingebied aan Floraweg Niet in eigendom van de heer Joost Wesselman maar van de heer . Een perceel direct grenzend en de zij- en achtertuin van het perceel van mijn ouders. Het zal u niet onbekend voorkomen omdat het plan en de bezwaren daartegen eerder krant en TV hebben gehaald.

Ik zeg een grootschalig project omdat Wesselman Flowers een uitgewerkt plan heeft voor het plaatsen van 40 wooneenheden voor het huisvesten van 240 arbeidsmigranten. Het bedrijf zelf heeft 50 arbeidsmigranten in dienst gedurende 5 maanden per jaar. Een vaste groep flexwerkers waarvan een groot deel (uitspraak Wesselman zelf) al 10 seizoenen voor Wesselman werken dus al 10 jaar in Nederland wonen en werken. Het gaat Wesselman Flowers ook niet alleen om woonruimte voor hun eigen 50 medewerkers maar om het realiseren van huisvesting voor 12 maanden per jaar met verhuur mogelijkheden aan regiobedrijven in de tuinbouw o.a. uit Lisse en Hillegom.

Tijdens het beeldvormend overleg heeft de wethouder geen duidelijke standpunten ingenomen of antwoorden gegeven op de gestelde vragen. Dat vind ik jammer. Wel heb ik met verbijstering moeten constateren, dat het bij Wesselman Flowers nog steeds om een grootschalige plan gaat. Rob van Ruiten (spreker namens Wesselman) liet direct weten, dat de beperking voor het glastuinbouwgebied zijnde alleen huisvesting van arbeidsmigranten voor het eigen bedrijf geen stand kan houden. Realiseren van huisvesting voor 50 personen voor 5 maanden is volgens hem niet rendabel om kwalitatief goede huisvesting neer te zetten. Dus hun motto is: openstellen van het glastuinbouwgebied voor de hele regio.

Bezwaar:

Ten eerste hebben we bezwaar tegen het huisvesten van arbeidsmigranten omdat het hier om glastuinbouwgebied gaat waar vestiging niet is toegestaan. Ook niet vanuit het Beleid van de Provincie. Er is geen enkel bezwaar tegen weer actief tuinen op deze grond door een tuinbouwbedrijf zoals voorheen ook plaatsvond.

Ten tweede is het ondenkbaar dat er achter een woonhuis van twee oudere mensen een compleet dorp van 240 inwoners verrijst met de daarbij behorende verkeersoverlast, parkeerproblemen, pendelbussen, woonoverlast met feesten, 24 uren bedrijvigheid en steeds wisselende groepen. Een jaarrond kan dus mogelijk wel uitkomen op 750 verschillende personen die daar tijdelijke verblijven.

Als derde. Los van de spanning en overlast is er nog de grote zorg wat dit voor de waarde van het huis gaat betekenen. Het bezit waar ze hun hele leven hard voor hebben gewerkt. Mijn ouders zijn op leeftijd en verkoop van het huis zal geen 10 jaar meer duren. Als er daadwerkelijk huisvesting voor arbeidsmigranten aan de Floraweg komt is het huis onverkoopbaar en aan de straatstenen niet kwijt te raken. De waarde van het huis gaat minstens met 70% omlaag. Wie is er in zo'n geval aansprakelijk voor het betalen van planschade voor omwonende?

Ik weet dat u binnenkort een beslissing zal nemen om definitieve kaders te stellen omtrent dit onderwerp. Ik hoop dat onze bezwaren van groot belang mogen zijn in deze beslissing.

Hoogachtend,